

שפת אמת ספר במדבר - לשבועות - שנת [תרמ"ז]

ויסעו מרפידיים כל. דרשו חז"ל שרפו ידיהם מן התורה. ויש להבין כי עדיין לא קיבלו התורה. אכן הענין הוא שמיציאת מצרים עד קבלת התורה ה' הכנה לקבלת התורה והוא ענין ספירת החמשים יום. כי האדם צריך להכין מקום בלב לקבל התורה. וזה נק' יד כמ"ש בפ' שמיני בענין שבעת ימים ימלא את ידכם. היינו שמקודם צריך האדם לתקן עצמו כענין שכתוב אשר תמצא ידך לעשות בכחך כל. ואח"כ יורד הסיוע מן השמים למעלה מהטבע בחי' שמיני ע"ש שכתבנו שזה ענין תפילין של יד ותש"ר. כמו כן באלה ז' שבועות שהם תיקון המדות היינו הכלים כי התורה ארוכה מארץ מדה אבל המדות הם כלים לקבל בהם התורה כ"א כפי הכנת כחו. וע"ז איתא התקן עצמך ללמוד תורה. ובזו ההכנה הוא המלחמה עם עמלק. כמ"ש במ"א פ' והידים ידי עשו כי בפנימיות התורה אין לו אחיזה רק בתיקון הגוף שהוא בחי' הידים בזה הוצרכו ללחום. וכתוב כאשר ירים משה ידו כל. וכשנסעו מרפידיים והכינו לכם בבחי' מילוי ידים ניתן להם בשבועות התורה מן השמים שהיא בחי' שמיני למעלה מהו' מדות כנ"ל:

[תרמ"ד]:

ענין הלימוד בליל שבועות. להכין הלב לקבל התורה דכתיב לב טהור ברא לי אח"כ רוח נכון חדש. שצריכין מקודם לטהר הלב. ועיקר הטהרה בכח התורה ולכן איתא שבאה רוח טהרה בלבנות ישראל בלילה זו ועיקר הטהרה ע"י התורה כמ"ש אמרות ה' אמרות טהורות. והם מטהרין לאדם. כדכתיב וזרקתי עליכם מים טהורים הוא ע"י השפעה מי הדעת בלב ישראל שכשזוכה להאיר לבו בהכנת דבר חדש בתורה זוכה לטהרת הלב והתורה נק' מים. לכן צריך כ"א לייגע עצמו בתורה בלילה זו למצוא איזה התחדשות השייך לנפשו ויזכה לטהרה. והנה גם זה נכלל במתן תורה שהקב"ה נותן גם הכלים להיות מוכן לקבל התורה והוא טהרת הלב. ואא"ז ז"ל אמר במד' ויקחו לי תרומה הה"ד לקח טוב נתתי לכם. פ"י כי גם הלקיחה אל התורה ולהקב"ה גם זאת מתת אלקים היא. וז"ש לקח טוב נתתי ויקחו לי כל עכ"ד. ולכן נק' מתנת התורה לקח טוב שנכלל בזו המתנה הכנה איך ליקח ולקבל את המתנה:

שפת אמת ספר במדבר - לשבועות - שנת [תרמ"ב]

קריאת רות בחג השבועות. עפ"י הפסוק והי' כל אם יגאלך טוב כל כמ"ש בעתה אחישנה. ורצון הבורא ית' שיהיה גאולה העתידה בכח התורה ומצות לא בחנם. ואם יהי' כן יהי' שמחה יתירה. לכן כתיב והי' לשון שמחה. לכן צריכין בחג הזה להתעורר להתחזק בהתורה לזכות לגאולה ע"י התורה שנק' טוב. כי יום זה הקב"ה זוכר בנו. ממשמע שצוה לנו שלא לשכוח זה היום כדכתיב פן תשכח כל יום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בחורב. כענין שכל בווה"ק ע"פ חי' ה' אשר עמדת לפניו באליהו הנביא ופ"י בווה"ק אשר עמדת לפניו קודם שנשתלחה נשמתו לעוה"ז ע"ש. כמו כן כללות ישראל שעלה לפניו במחשבה בזכות מה שהיו עתידין ביום הזה לקבל התורה לכן צריכין לזכור בכל יום מתן תורה מכש"כ שנזכר לפניו במרום זה היום. והאמת כפי הזכירה למטה כן מתעורר ביותר הזכירה לפניו ית'. לכן יש לנו לקוות ביום הזה להיות נברא בו אורו של משיח הקדוש שיבוא במהרה בימינו אמן כי"ר:

שפת אמת ספר במדבר - לשבועות - שנת [תרמ"ב]

יום טוב הזה נקרא חג השבועות על שם השבועה שנשבעין ועומדין מהר סיני והוא ע"י שהי' לבנ"י מסירת נפש באמת כמ"ש שיצאה נשמתן של ישראל כמ"ש לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון קודם שאדם נברא משביעין אותו וכמו כן כשמסתלק מהעולם רואה השכינה כביכול ונתבטל אליו ית' והוא השבועה. כמו כן הי' התגלות אנכי ה' אלקיך בהר סיני ולכך יצאה נשמתן ולכן יכולין לקבל גם עתה בזה החג עול מלכותו ית' כראוי. וכבר כתבנו במ"א כי חג הפסח והשבועות הם בחי' תפילין של יד ותש"ר. קבלת מלכות שמים בפסח לשעבד הגוף ונפש הבהמיות בחי' תפילין ש"י לשעבד הכח. ובשבועות תפילין ש"ר כמ"ש וראו כל עמי הארץ כל שם ה' נקרא עליך זהו תפילין ש"ר הוא לשעבד הדעת והשכל אליו ית'. כמו כן הסדר מקודם צריכין לבטל עצמו בלי דעת שלימה אח"כ זוכין לדעת שהיא התורה ותכלית הג' מועדות עפ"י סדר שאמרו חז"ל יפנה ויטול ידיו ויניח תפילין ויקרא ק"ש ויתפלל וזה מלכות שמים שלימה. וכן הענין בכלל בג' מועדות וש"מ"ע שהוא בחי' תפלה. לכן בשבועות שתי הלחם כמ"ש לכו לחמו בלחמי תש"י וש"ר בחי' אדם ובהמה תושיע ה' כי תפילין של יד הוא בחי' תורה שבע"פ התעוררות האדם וזוכה אח"כ להשפעת הדעת מן השמים בחי' תורה שבכתב: